

adeo modestus. & si quis hinc sumpserit aduersus flabra uento rû aduer-
 sus spiritus procellarum tuuissia facientes sic illi singulare per fugu-
 sit murus ab hoste fidelibus; simul etiam q̄ te ut quia ad ueritas animi
 faciem passionis ac resurrectionis tuae tempus aptasti. cum post conce-
 tas. hiemal torpore glebas. & insperata glacie flumina nouellas frum-
 tuum tunicas gemma conscendit. & cum auctore germinum dñonobis
 omnia reuiuiscunt. dum multiplici fructur interris nrm effice quod osten-
 dis. & sacerdotis nri uel tuus clericus in colomitate seruata ubertate
 teporom sine aduersitate pestae concede. **IOHANNI ENNODIUS**

Vicem reddere nisi honore per diligentiam. amici pectoris restituta
 laudatio. pedum in p̄conis mutuum uidemur se ab ege adolationi
 suspicione polluxit adfectio. & amor curat in uirtuom. dñ illud
 quod apud alios debem facere nobis inconp̄s̄c̄to ingeremus. an an-
 tuom eni ornata in familiaris paginas retinenda sunt p̄ loquenda
 pietatū conscientias nras uacuis sensib; relaxatione laudis oneremus.
 sunt ubi bonatua ut apud te p̄te adfectum taceam amice concelebrem.
 In his quae de profectuo sentio religiosam tibi tantum debeo taciturni-
 tate. possim quidem ut a teporis secutus laude stuas. p̄ uicem ex aucto-
 ratione reserare. & totam paginā fucatis coloribus blundit. sed ab his
 hoc a proposito facessat amorib; ut quēmente teneo ista tantū uellente
 remuneratione contemptum tibi non de lenificōnationem sed uocem
 debeo castigat. p̄ uicem ab ipicis uerborum in ludent artificis. sed to-
 tum profundamente te reanent. possim dicere ad arcem conscientiae sine
 tenere aetatis p̄uicem iudicio peruenisti. summam perfectionis adeptus
 es. nulla debet cura distringi. sed boni stus tam quā locuples possessor
 ornari. sed haec sicut p̄ dixi. ame. aliena sunt oye te parentis stimulo
 dico sint licet grandia quae incano eloquentiae flore polliceris. egota
 m. nisi demesse p̄ gratulor. ut soleat uariis agricula qui ubertate
 anni. nisi in ossis non m̄latur. In m̄te & si non grauida saristas.
 multotam uidemur lactetur gentes. lam prope ad aetam uocapuentis
 sed plurimendum ē quotiens desideria nra spes uicina succendit
 labora ergo circa studia lucem in conloquis dilige. lectioni deuota
 insiste. ut fructus eloquentiae multiplici uocorom uentilati

D 101 v3